

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Miluše Doškové, JUDr. Brigity Chrástilové, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatele: **vláda České republiky**, se sídlem Praha 1, nábr. E. Beneše 4, zastoupeného JUDr. V. H., vrchním ředitelem Sekce legislativy a všeobecné správy Ministerstva vnitra, proti odpůrci: **Pražané Praze**, se sídlem Praha 1, Nad Opatovem 2140, adresa pro doručování M. K., A., s. r. o., o návrhu na rozpuštění politického hnutí,

t a k t o :

- I.** Politické hnutí Pražané Praze **s e r o z p o u š t í .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Likvidátorem **s e u r č u j e** Mgr. Radslav Janeček, advokát se sídlem Cejl 20, Brno.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 24. 3. 2005 byl Nejvyššímu správnímu soudu doručen návrh vlády České republiky (dále též „navrhovatel“) na rozpuštění politického hnutí Pražané Praze (dále též „odpůrce“). Tento návrh, podaný v souladu s ustanovením § 15 odst. 1 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích (dále též „zákon o politických stranách“), navrhovatel odůvodnil zejména tím, že po pozastavení činnosti neučinil odpůrce kroky k odstranění závadného stavu, na jehož základě bylo rozhodnuto o pozastavení jeho činnosti. Činnost odpůrce pozastavil Nejvyšší soud svým usnesením ze dne 17. 12. 2002, sp. zn. 11 Zp 28/99, neboť odpůrce opakovaně nesplnil svoji zákonnou povinnost každoročně předložit Poslanecké sněmovně výroční finanční zprávu podle § 18 odst. 1 zákona o politických stranách (konkrétně se jedná o roky 1996 – 2001). Odpůrce nejen že nenapravil tento stav, ale nepředložil Poslanecké sněmovně ani výroční finanční zprávy za roky

následující (2002 a 2003); v této souvislosti přitom návrhovatel odkázal zejména na usnesení Poslanecké sněmovny č. 495 ze 16. schůze (21. 5. 2003) a usnesení Poslanecké sněmovny č. 1136 z 31. schůze (7. 5. 2004). V souladu s § 14 odst. 2 zákona o politických stranách proto návrhovatel požaduje, aby Nejvyšší správní soud rozpustil politické hnutí Pražané Praze a aby jmenoval likvidátora tohoto hnutí.

Odpůrce se k návrhu nevyjádřil.

Usnesením předsedy senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 2. 2006, čj. Pst 13/2005-30, bylo řízení v uvedené věci podle § 94 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 48 odst. 1 písm. f) téhož zákona přerušeno. Prezident republiky totiž rozhodnutím ze dne 30. 1. 2006 vyhlásil volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a stanovil jejich konání na dny 2. a 3. 6. 2006; ve dnech 20. - 21. 10 a 27. - 28. 10. 2006 se pak konaly volby do Senátu Parlamentu České republiky. Podle ustanovení § 94 odst. 2 s. ř. s. je návrh na rozpuštění nebo pozastavení činnosti politické strany a hnutí nepřipustný, byl-li podán v době, o níž zvláštní zákon stanoví, že v ní nelze činnost politické strany nebo politického hnutí pozastavit nebo je rozpustit. Byl-li však návrh podán předtím, soud řízení na tuto dobu přeruší. K rozpuštění politické strany (hnutí) přitom nesmí dojít v zákonem vymezené ochranné době ve smyslu ustanovení § 15 odst. 2 zákona o politických stranách, která se váže na konání celostátních voleb do některého ze zastupitelských sborů. Důvodem existence této ochranné doby je zamezit potencionálnímu zásahu do svobodné soutěže politických stran, a to právě v okamžiku, kdy se strany nejvíce aktivizují a kdy plní svoji základní funkci. Taková ochranná doba přitom končí až deset dní po posledním dni uvedených voleb.

Dne 10. 1. 2007 rozhodl předseda senátu svým usnesením, čj. Pst 13/2005-33, o tom, že se v řízení pokračuje. Jak ovšem vyplynulo z rozhodnutí prezidenta republiky již ze dne 1. 2. 2007, č. 17/2007 Sb., a ze dne 19. 2. 2007, č. 32/2007 Sb., byly těmito rozhodnutími na dny 13. - 14. 4. 2007 vyhlášeny doplňovací volby do Senátu Parlamentu České republiky ve volebním obvodu č. 5 a na dny 27. - 28. 4. 2007 doplňovací volby ve volebním obvodu č. 63. Jak již bylo v předchozím odstavci odůvodnění blíže podáno, nemohl vzhledem k existenci nastíněné překážky (ochranného období) o předmětném návrhu Nejvyšší správní soud rozhodnout ani v uvedené době.

Z obsahu spisu soud konstatuje, že shora citovaným usnesením Nejvyššího soudu ze dne 17. 12. 2002 byla pozastavena činnost odpůrce, neboť bylo prokázáno, že skutečně nesplnil zákonem uložené povinnosti, když opakovaně nepředložil příslušnému orgánu, tj. Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, výroční finanční zprávy, a to za roky 1996 až 2001, a neučinil tak ani později. Odpůrce tak nesplnil zákonnou povinnost stanovenou v § 18 odst. 1 zákona o politických stranách, a proto Nejvyšší soud rozhodl o pozastavení činnosti tohoto politického hnutí.

Z usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky ze dne 21. 5. 2003, č. 4995, je dále patrné, že odpůrce nepředložil výroční finanční zprávu za rok 2002; obdobné zjištění pak plyne i ve vztahu k roku 2003 z usnesení Poslanecké sněmovny ze dne 7. 5. 2004, č. 1136.

Ze sdělení, které Nejvyššímu správnímu soudu k jeho žádosti zaslal kontrolní výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky dne 24. 1. 2007 (čj. KV/22.1.2007/00325/00011), pak jednoznačně vyplývá, že odpůrce nejenže nesplnil svoji

zákonnou povinnost předložit výroční finanční zprávy za roky 1996 až 2002, ale nesplnil ji ani za roky následující, tedy 2003 až 2005.

Vzhledem k tomu, že podle ustanovení § 96 s. ř. s. rozhoduje Nejvyšší správní soud o návrhu na rozpuštění politické strany nebo politického hnutí podle skutkového stavu, který tu je v době rozhodnutí soudu, musel soud ještě postavit najisto, zda odpůrce v mezidobí (tedy od sdělení kontrolního výboru Poslanecké sněmovny ze dne 24. 1. 2007 do doby rozhodnutí) zpětně tuto svoji zákonnou povinnost nesplnil. Jak ovšem Nejvyšší správní soud zjistil (zejména úřední záznam na č.l. 44), nedoplnila v uvedeném období zpětně za roky 2003 a předchozí své finanční zprávy žádná politická strana nebo hnutí. Tuto skutečnost lze doložit také přehledem a obsahem jednotlivých usnesení kontrolního výboru Poslanecké sněmovny uveřejněném na internetových stránkách Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky (www.psp.cz). Jak navíc vyplývá z usnesení kontrolního výboru Poslanecké sněmovny č. 99 z jeho 10. schůze ze dne 24. 4. 2007, odpůrce doposud nepodal výroční finanční zprávu dokonce ani za rok 2006.

Nejvyšší správní soud posléze na základě takto provedených skutkových zjištění dospěl k závěru, že návrh na rozpuštění odpůrce je v projednávaném případě důvodný. O návrhu přitom rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť navrhovatel s takovým záměrem soudu ve svém podání ze dne 24. 1. 2007 výslovně souhlasil a odpůrce se k výzvě soudu ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. v zákonem dané lhůtě nevyjádřil.

Podle ustanovení § 13 odst. 6 zákona o politických stranách platí, že strana a hnutí mohou být zrušeny rozhodnutím soudu o jejich rozpuštění, jestliže je jejich činnost v rozporu s ustanoveními § 1 až § 5 zákona o politických stranách nebo jestliže i po uplynutí lhůty stanovené v rozhodnutí soudu o pozastavení činnosti strany nebo hnutí trvají skutečnosti, pro které byla jejich činnost pozastavena. V rozhodnutí o rozpuštění strany a hnutí určí soud současně likvidátora, kterým nesmí být osoba, jež byla členem této strany a hnutí.

Podle ustanovení § 14 odst. 2 téhož zákona může při pozastavení činnosti strana a hnutí činit pouze úkony zaměřené na odstranění stavu, který byl důvodem k rozhodnutí soudu o pozastavení jejich činnosti, a to nejdéle po dobu jednoho roku. Trvají-li i nadále skutečnosti, pro které byla činnost strany pozastavena, podávají orgány uvedené v ustanovení § 15 tohoto zákona žalobu ve správním soudnictví na rozpuštění strany.

Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že odpůrce po pozastavení své činnosti v zákonem stanovené době jednoho roku neučinil žádné úkony k odstranění stavu, který byl důvodem pro rozhodnutí Nejvyššího soudu o pozastavení jeho činnosti, tj. nepředložil výroční finanční zprávy za roky 1996 až 2001. Navíc, jak vyplývá z citovaných usnesení Poslanecké sněmovny a sdělení jejího kontrolního výboru, nesplnil tuto povinnost ani ve vztahu k rokům následujícím (2002 až 2006). Odpůrce tak opakovaně nepředložil příslušnému orgánu, tedy Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, výroční finanční zprávy splňující náležitosti stanovené v § 18 odst. 1 zákona o politických stranách.

Z již ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu se přitom v tomto ohledu jednoznačně podává, že, „*jestliže i po uplynutí lhůty stanovené v rozhodnutí soudu o pozastavení činnosti politické strany nebo politického hnutí trvají skutečnosti, pro které byla jejich činnost pozastavena, rozhodne Nejvyšší správní soud o rozpuštění politické strany nebo hnutí podle § 13 odst. 6 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích.*“ [rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, čj. Pst

5/2003-43 (č. 299/2004 Sb. NSS)]. V daném případě nebylo důvodu se od takto vysloveného právního názoru odchýlit, a proto Nejvyšší správní soud rozhodl na základě návrhu oprávněného subjektu tak, jak je uvedeno ve výroku, tedy že uvedené politické hnutí se rozpouští.

Výrok o nákladech řízení se opírá zejména o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšný odpůrce právo na náhradu nákladů řízení nemá a úspěšný navrhovatel náhradu nákladů výslovně nepožadoval a zjevně mu v této souvislosti žádné náklady řízení ani nevznikly.

Podle ustanovení § 13 odst. 6 zákona o politických stranách určil Nejvyšší správní soud likvidátorem Mgr. Radslava Janečka, advokáta se sídlem Cejl 20, Brno, který bude postupovat přiměřeně podle předpisů o likvidaci majetku a závazků obchodních společností (§ 12 odst. 4 zákona o politických stranách).

Poučení: Proti tomuto rozsudku je přípustná obnova řízení za podmínek uvedených v § 111 a násl. s. ř. s. Návrh na obnovu řízení lze podat k Nejvyššímu správnímu soudu ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy ten, kdo obnovu řízení navrhuje, se dozvěděl o důvodu obnovy. Po třech letech od právní moci napadeného rozhodnutí však může být návrh podán jen tehdy, jestliže byl zrušen trestní rozsudek, jímž byl soud při svém rozhodování vázán.

V Brně dne 24. července 2007

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu